

Se, mine Herrer! Det er det virkelige Forhold i denne Sag. Det virkelige Forhold i denne Sag er det ganske simple, at man, efter af indrepolitiske Grunde, at have lavet et Militærforslag, der agitatorisk kunde benyttes, fordi det bragte Nedgang i Militæruddgifterne, saa er bleven klar over, at det aldeles ikke var holdbart overfor den gældende Folkeret i denne Verden, og saa gav man sig til at lave en Folkeret, der kunde passe til Forslaget, medens det, vi andre ville, er at lave et Forslag, der kan passe til den gældende Folkeret. Og det er ogsaa ret ejendommeligt, at det af det ærede Medlem fra Langeland redigerede Tidsskrift, der jo i særlig Grad er Udtryk for det politiske radikale Venstre, har en Artikel om Forhandlingerne i Haag, hvor man protesterer mod et Forslag, som de danske delegerede derovre have indbragt, og uhyre skarpt kritiserer den Maade, hvorpaa de danske delegerede ere blevne udvalgte og sendte derover. Og efter at man har gjort det, saa siger man: Nej, der er to Mænd her i Landet, som skulde have været sendte derover. Og de to Mænd, som altsaa efter det ærede Medlem fra Langelands Mening var de mest kvalificerede Danske til at blive sendte derover, var — jeg maa vel nævne dem med Navn, som de staa her, skønt det jo ellers ikke er tilladt at nævne Medlemmer her i Salen ved Navn — Hr. Deuntzer og Hr. N. Neergaard. Det er de to Mænd, som ifølge det radikale Venstres mest officielle Tidsskrift og Organ det ærede Medlem fra Langeland vilde have sendt derover. Og disse to Mænd, som altsaa, da det endnu ikke gjaldt om at faa lavet en Folkeret til efter et daarligt Forslag, var de mest kvalificerede her i Landet, ere netop de to Mænd, som sige, at vor Neutralitet kræver et forsvarligt Forsvar. Den ene har været ansvarlig Minister, den anden er ansvarlig Minister. Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) skulde i Gaar vise, at han ogsaa var Mand for at møde med en folkeretlig Autoritet under Armen, og citerede en Mand, som hed Calvo, der siger noget om, at det, at en neutral Stat ikke har Evne til at modsætte sig en Neutralitetskrænkelse, berettiger ikke den krigsførende Magt til at foretage Neutralitetskrænkelsen. Det er ganske rigtigt, men det forekommer mig, at det Citat netop beviser det modsatte af det, det ærede Medlem vilde have bevist. For Hr. Calvo taler ikke om Villien, han taler om manglende Evne; han siger derimod ikke, at manglende Villie

ogsaa er godt, nej, det er manglende Evne. Og da nu det ærede Medlem fra Langeland (Munch) her i sin Tid vilde have den tidligere ansvarlige Udenrigsminister sendt til Haag, maa dennes Mening om Evnen dog vel have nogen Betydning i denne Forbindelse. Og i den Skrivelse, som den tidligere ærede Udenrigsminister, det ærede Medlem fra Høirup (Deuntzer) sendte Forsvarskommissionen i sin Tid, hvad siger han der om Evnen? Han siger om Evnen, at „Danmark vil derfor ikke kunne opnaa at betragtes som en virkelig neutral Stat, naar det ikke er i Besiddelse af en saadan militær Magt, som svarer til, hvad der efter Landets Evne og Forhold kan ydes uden Overbebyrdelse eller Svækkelse af dets nationale Liv, og som i alt Fald nogenlunde stemmer med, hvad der forholdsmæssigt er normalt for andre i det internationale Samkvem deltagende Stater.“ Men her er Forholdet jo dette, at sely med det Forsvarsforslag, som den højtærede Regering har forelagt, komme vi jo ikke over, men staa vi endnu under, hvad vore Naboer i det internationale Samkvem ofre paa dette Omraade. Se, saadan hænger det altsaa i Virkeligheden sammen med Fantasteriet fra den Side. Jeg tror, jeg ikke blot har fremsat min Paastand, jeg tror, jeg ogsaa har ført tilstrækkeligt Bevis for dens Rigtighed.

Jeg skal til Slut kun gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringkøbing. Det ærede Medlem talte foreleden politisk om den foreliggende Sag paa visse Maader, og han naaede derved at sammenholde de politiske Partiers Stemmer med det Resultat, at Københavns Befæstning fra Landsiden maatte opgives. I det ærede Medlems Sammenstilling manglede jeg en Ting, og det var den, at hvis man skal regne saadan, hvis man skal lægge det ene og det andet Parti sammen for at faa en samlet Modstand mod noget bestemt, maa det ærede Medlem ogsaa lægge alle dem, som ikke have stemt for hans Forslag, sammen og se, hvorledes Forholdet var mellem dem og dem, der stemte paa det. Og saa vilde han se, at hans Forslag jo kun samlede $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{8}$ af samtlige Vælgere, antagelig ca. 40,000 mod henimod 300,000, saa hvis det, han søgte at slaa fast, at et Forslag som Regeringens, der paa den Maade, han regnede, havde faaet et lille Mindretal, skulde opgives af den Grund, er det første Forslag, der overhovedet maa opgives, det ærede Medlems. For det ærede Medlems Forslag